

РЕШЕНИЕ

№ 44

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 28 февруари аои г.

Административен съд- Перник, в публично съдебно заседание на двадесет и трети февруари, две хиляди и единадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

Членове: **СТЕФАН СТАНЧЕВ**
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря И. и в присъствието на прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдията Станчев к.н.а.х.д. № 23 по описа за гои година на Административен съд- Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от АПК.

Образувано е по касационна жалба от П.Д.П.,***, против решение № 90 ^{на} Районен съд - Брезник, постановено по н.а.х.д. № 139/2010 г. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление № 73-8/07.04.2010 г. на Началник на РУ на МВР- Брезник, с което на касационния жалбоподател на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП са наложени следните административни наказания: „глоба“ в размер на 150 л в. и „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 1 месеца за нарушение разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити оплаквания за незаконосъобразност на така постановеното решение, поради нарушение материалния закон и наличие на съществено нарушение на процесуалните правила- касационни основания по чл. 348, ал.1, т. 1 и 2 от НПК. Жалбоподателят моли за отмяна на решението на Районен съд- Брезник и решаване на делото по същество чрез отмяна изцяло на процесното наказателно постановление, както и алтернативно отмяна на решението на въззивния съд и връщане на делото за ново разглеждане.

Ответникът по жалбата РУ на МВР- Брезник, редовно призован, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура- Перник, чрез прокурор Стефанова дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд- Брезник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд- Перник, като взе предвид доводите и становищата на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство.

Разгледана по същество е неоснователна.

Районен съд- Брезник, въз основа на представените в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства е приел за безспорно установено от фактическа страна, че на 30.03.2010 г. в гр. Брезник, по ул. Г. Бунджулов" срещу ресторант „Алекса" по посока центъра на града П. управлява лек автомобил със скорост 81 км/ч при ограничение на скоростта за населено

място от 50 км/ч. Скоростта на движение е установена с техническо средство „Радар“ ТК4В №3301, с фиксирани дата и час, като данните от скоростомера са показани на водача. За така установеното нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушение, който е предявен и подписан от касатора без възражения. В законния срок, въз основа на съставения АУАН, Началникът на РУ на МВР- Брезник издава НП, с което налага на жалбоподателя горепоисаните административни наказания.

Вследствие на установеното от фактическа страна и след проведено съобразно правилата съдебно следствие, Районен съд- Брезник е намерил от правна такава, че съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, без допуснати съществени процесуални нарушения, накърняващи правото на защита на жалбоподателя или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да съставляват основание за неговата отмяна.

Настоящият касационен състав споделя тази позиция, мотивиран така:

В жалбата се твърди, че контролните органи, в нарушение на инструкцията за работа с измервателен уред ТК. 40 са извършили отчитане на скоростта на движение на П.. Касационният жалбоподател, чрез процесуален представител, излага съображения, че скоростта на движение е измерена при нарушение на императивна разпоредба на т. 6.3- от Инструкцията за експлоатация на "трафик радар ТК 4®"- В тази връзка интерпретира събраните гласни доказателствени средства - показанията на св. Станимиров и Йорданов, че радара и полицейската радиостанция са били на едно захранване от акумулаторната батерия на полицейския автомобил, което било недопустимо, според инструкцията за експлоатация. Настоящият съдебен състав, при извършената проверка не установи наличие на това касационно основание. Разпоредбата, даваща основание да се правят възражения за незаконосъобразност по установяване на скоростта на движение на касатора предполага едновременно работата на двата уреда. Съдът приема това като едновременно им експлоатация в момента на засичане на скоростта да се ползува радиостанцията за комуникация. Св. показания в тази насока са категорични, че едновременно работата на двата уреда не е имало. Инструкцията, за нарушаване на която излага съображения касатора, не налага ограничения в системата на захранване на оборудването на полицейския автомобил. В тази връзка не се констатира касационно основание за незаконосъобразен акт на АНО.

В производството по налагане на административни наказания, редовно съставните актове по ЗДвП имат доказателствена сила, до доказване на противното съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от същия закон. В хода на съдебното следствие районния съд е установил, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са обосновани и законосъобразни, тъй като нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина са установени по безспорен начин. А и доказателства в обратна посока не са предоставени. Съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП съдържат всички необходими реквизити, съобразно изискванията на чл. 4² и чл. 57 от ЗАНН, а административнонаказващият орган точно и законосъобразно е квалифицирал деянието, като е наложил предвидената санкция. Твърденията на жалбоподателя за липса на съществени реквизити в НП отнасящи се до словесно описание на нарушението, освен посочването на законовите разпоредби, които са нарушени, настоящият съдебен състав, смята отново неоснователно. Такова изискване ЗАНН не указва в нито една своя разпоредба.

Нарушението и обстоятелствата по извършването му са описани максимално ясно, като в случая не е необходимо и словесен израз на нарушената законова разпоредба. Липсата на каквито и да било действия от страна на наказаното лице в хода на административнонаказателното производство, оспорващи констатациите в АУАН, са дали основание на наказващия орган да приеме нарушението и неговото авторство за безспорно доказани.

В производството пред Районен съд- Брезник са събрани достатъчно доказателства, а именно: АУАН и издаденото въз основа на него НП, справка от лаборатория за проверка на средства за измерване, удостоверяваща преминала последваща проверка за техническа пригодност на признато от закона средство за измерване Трафик Радар ТК4О №330, Заповед на Министър на вътрешните работи за определяне на служители на МВР, които да извършват контролна и административнонаказателна дейност по ЗДвП. Събраните доказателства, обсъдени поотделно и в съвкупност съдът е кредитирал като непротиворечиви.

Настоящата съдебна инстанция споделя изцяло доводите и изводите на Районен съд- Брезник относно доказателствената сила и стойност на доказателствените материали по делото, които са непротиворечиви.

При разглеждането на делото, водим от горното и след извършената служебна проверка съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 2 АПК, настоящият съдебен състав не констатира пороци на атакувания съдебен акт относно неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон.

Предвид всичко гореизложено Административен съд- Перник намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд- Брезник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По тези съображения съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 90 на Районен съд - Брезник от 23.12.2010 г., постановено по н.а.х.д.№ 139/2010 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/